

Szerkesztőség és kiadó hivatal
Széchenyi-utca SIMON-ház Kuzs József ur
kereskedésével szemben.

HIRDETÉNYEK.

Előzetési pénzek és a kiadás körüli pausz...
valamint a lap szelemi részét illető
minden közlemények sde intéendőik.

Bérmentellen levelek csak ismert kszektől
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŰ PART KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben bához hordva vagy vidékre postán
küldve:

Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	6 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy hóra	1 frt — kr.

Hirdetési díj:

Öt-hasábsopitisor egyszeri beigtatásáért 5kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyilttér 4 hasábsopitisorért 20 kr.

XIII. évfolyam 1886.

Debreczen. Hétfő. Deczember 20.

250. szám.

A háboru.

Az európai sástóban már hetek óta kísért a háboru réme. Az impulsust erre Oroszország rendkívüli erőmegfeszítése, hadseregének nagymérvű szaporítása, stratégiai vonalainak kiépítése s a határváranak megerősítése szolgáltatták.

Oroszország magatartásából nagyon kilóg a ló láb. Nem tudja elfelejteni a kudarcot, a mit európai hírűvé vált commissárusa: Kaulbars aratot Bulgáriában. Ezt a rozsdát akarja minden áron kiköszörölni, s hogy e célját annál bizonyosabban elérje, szükség volt a diplomatiai actiónak nyomtatékot is adni, a mit azzal vélt elérni, ha egyidejűleg megteszi a roppant nagy hadi készülődéseket. Ezzel akarta Európát megfélemlíteni.

Csakhogy ez egyszer a gazda nélkül csinálta számadását. A felelet, a mit a nagyhatalmak a várt meghunyászkodás helyett az orosz készülődésekre adtak, csattanós volt, de nem kevésbé tanulságos is.

Az osztrák-magyar delegatióban elmondott beszédek notificáltak az európai cabineteknél, hol nem kétek a rokonszenves viszhangnak kifejezést adni. Ezekkel egyértelműleg nyilatkozott a sajtó is, mely már az erősebb kifejezésekkel sem tartózkodott. A delegatióban megszavazott hadügyi költségvetés már hivatalos megerősítése volt a tett nyilatkozatoknak.

Németország parlamentjének szakbizottsága a hadügyminiszter és az öreg Moltke felvilágosításai folytán és mondhatni jóslatszerű enunciatiók impressiója alatt az új katonai törvényjavaslat leglényegesebb részeit elfogadta, a minék következtében a német hadsereg békelétszáma 450,000 emberben lett megállapítva.

Hogy Olaszország a hadsereg erősítése miatt minő óriási áldozatokat hozott, ezt legjobban megítélheti abból, hogy az olasz képviselőház megtapsolta a hadügyminiszter beszédét, a melyben

jelenti, hogy a hadsereg minden eshetőségre fel van szerelve.

Svájcz hasonlóképen roppant erőmegfeszítést tett védszervezete kiegészítésére.

Boulangier francia hadügyminiszter pedig az új cabinetbe lépését azon feltételhez kötötte, hogy a katonai felszerelésekre háromszázhatvan milliónyi hitelt engedélyezzenek neki, a mely feltételt a minisztérium egyhangulag elfogadott.

Anglia már régebben kijelentette, hogy Ausztria-Magyarország keleti politikáját és esetleges actióját teljes erővel fogja támogatni.

Oroszország tehát tisztába lehet azon eredmény felől, a mit ijesztgetései szültek. De tisztába lehet azzal is, hogy Európa még legtávolibb orosz befolyást sem engedti érvényesülni Bulgáriában, sőt az „ultima ratiótól“ sem riad vissza és kész a kardot kihuzni, mert nagyon jól tudja hogy örök háborut jelentene az, ha Oroszország a Balkán félszigeten a lábát megvetné, honnan fegyveres actiójának kiterjesztésével előbb-utóbb Konstantinápoly elfoglalására indítaná meg a hódító hadjáratot.

Az európai diplomacia teljes világgosszággal belátja a panslavismus kártyájába, s mielőtt ez kijátszhatná „a tautját, a legerősebb „contrát“ kiáltja oda még a kellő időben az éjszakai colosusnak, a ki, hacsak színvaktságban nem szenved, észreveheti e dörgő szózat mögött a szuronyok millióit.

A békét egyik nagyhatalom sem akarja megzavarni, sőt annak érdekében a legmesszebb eső áldozatokat is meghozza. Ha tehát Oroszország akár elbizakodottságból, akár egyéb más rejtett indokból az általános constellatio ezen nagyon is komoly intő szavát figyelembe nem veszi, hanem megátalkodottan fog haladni továbbra is azon uton, mely kikerülhetlenül a háboruhoz vezet: akkor legyen elkészülve arra, hogy elenyésző kivétellel, az egész tökéletesen felfegyverezett Európát fogja magával szemközt találni, melylyel szemben a végki-

merülésig vitt erőfeszítései is hiábavaló lesznek, mert tisztába lehet már azzal, hogy a conflagratio bekövetkezése esetére teljesen iszolva marad s ez az európai concertben egyetlen gyenge hang sem mellette felemelkedni.

Európa utóvégre sem fogja tűrni azt, hogy az általánosan óhajtott béke önző célok elérésére áldozatul dobassék oda; és el van határozva arra, hogy egy második Krimet fog készíteni Oroszországnak, a mi mindenkorra elvegye kedvét a béke megzavarásától és tanítsa őt arra, hogy büntetlenül senki nem idézheti fel a háboru daemonait.

A háboru tehát Oroszország magatartásától függ. De vigyázzon Oroszország és vigyázzon a felér czár is, mert a könnyelműen felidézett háborunak következményei könnyen elserphetik a Romanow-dynastiát és feldarabolhatják Oroszországot.

Uj főrendek. Ö felsége Mihalo vics Miklóst, a budapesti kir. tábla elnökét, kinek nyugdíjazás iránt való kérvénye elfogadtatott, és Lévyay Henriket, a magyar általános biztosító társaság igazgatóját, ki 29 év óta vezeti ez intézetet — a főrendi ház tagjaivá nevezte ki. Az erre vonatkozó legfelsőbb elhatározásokat a hivatalos lap egyik legközelebbi száma fogja közzé tenni.

Tisza István választói költ. Vizakna képviselője, dr. Tisza István folyó év decz. hó 21-én választói körébe érkezik. Fogadtatására a választók nagy előkészületeket tesznek. A képviselőt az indóházban Timár Károly fogadja, a sóbányánál felállítandó díszkapu előtt pedig Kremenczy Amand sóbánya főnök üdvözlö; este az önkéntes tüzoltók fátylaszénét rendeznek tisztelőre. Másnap 22 é délelőtt 9 órakor, a város tanács termében tartja a képviselő programbeszédét, melyet a polgármester, Szöcs József üdvözlő beszéde fog megelőzni.

Külföld.

A bolgár küldöttek tegnap óta már Berlinben vannak, de mialatt odautaztak, egyik legszebb reményök szinte végkép füstbement. Koburg Fülöp herczegnek, mint egy-

általában minden tisztességes és komoly kandidátusnak, a jelöltsége meghiúsultnak tekintetű Oroszország konokságával szemben. Anglia nem érzi magát hivatottnak arra, hogy ő bármely trónjelöltet is hivatalosan a magáé gyanánt adoptáljon, a bécsi kabinet pedig téhivatalosai által váltig tiltakozott az ellen mintha Koburg-Kohary herczegnek a jelöltsége bárki mástól is eredt volna mint épen magoktól a bolgároktól. Az a remény, hogy talán Bis marek herczeg fogja magáévá tenni ezt a mindenesetre rokonszenves jelöltséget, igen him valami hiúzen e kancellár bizalmas lapja épen csak a minap jelentette ki ujalog, hogy a német birodalomnak közvetlen érdeke bolgár dolgokban nincs, s az orosz hivatalos lap tegnapi kommunikéje után Németország különben is alig volna hajlandó arra, hogy mereven ellentétbe helyezze magát Oroszországgal. Így tehát a bolgár fejedelem-kérdés most is ott van, a hol volt — azzal a különbséggel mégis, hogy Oroszországnak a Koburg-féle jelöltség visszautasításával alkalma nyílt ujalog is bebizonyítani, hogy őt sem az oly előszeretettel hangzatosított bolgár érdekek, sem európai érdekek, hanem csupán hatalmi vágy vezeti. Említsük meg itt de csakis krónikai hüség kedvéért — a Voss. Zeitungnak azt a szófiati híret, mely szerint Németország, Oroszország és Ausztria-Magyarország egy új trónjelöltre nézve egyeztek volna meg Berlini jól értesült forrásból ezt a hirt alaptalannak jelenti ki.

A fegyverkezés költségek óriási emelkedése fokozatosan érezhető Európának minden nagy államában. Németországról, Franciaországról és monarchiákról nem is szólván, Angliának tetemes áldozatokat kell hoznia, hogy hajóhadát kellőleg megerősítse, s legújabbban az olasz koronánny terjesztett elő 12 és fél millió lírara rugó többleti követelést a haditengerészet számára, hogy az épülőfélben levő hajók elkészülését siettetni s nagyobb mennyiségű torpedó-naszádót rendelni lehessen. „Nem mondhatjuk“, így indokolta e követelést a tengerészeti miniszter, „hogy hajóhadunk megfeleljene annak az ideálnak, a melyre törekszünk. Csak most kezdünk kiemelkedni a semmiből, hogy hajnalpírt láthassunk. Így haladva, néhány év alatt eljuthatunk annyira, hogy bizalommal tekinthessünk a jövőbe. Jelenleg azonban alig fejthetünk ki sikeres ellentállást oly flottával szemben, a mely közép tengeri partjainkat akarván nyugtalanítani.“ A miniszter eme nyilatkozata, habár közvetlen célja nyilván csak az volt, hogy a parlamentet engedékenységre serkentse, kinos benyomást tett Olaszország képviselőire.

Ilyen tépelődések után kereste fel másnap a gróf családját és ismét a legderültebb kedély hangulatban volt, előzőkenyebb és szeretetre méltóbb neje iránt a szokottnál, egész napon át nem hagyta el őket, meg volt hatva családi tűzhelyének bájától s ama csábos asszony emléke egészen eltűnt képzeletéből.

Zára Erna nem sokára ismét a Herendi kastélyba hajtatott, azon szándékkal, hogy bizalmasabb látogatást tegyen ott.

A mint a báróné fogata a lépeszvet elé ért, egy szolgálta jött eléje, jelentve: — A gróf ő méltósága a grófnéval már két nap óta ninosan honn.

Erna azonnal sejté, hogy ez az elutazás koholmány, ürügy nem akarják fogadni. Felgerjedten hajtott baza.

— Ez az asszony téli tölem férjét, — mondá magában demoni mosolygással Erna. — Elismerete hatalmamat, van is jogod félni, mert a férjed tetszik nekem.

Erna már Evelinevel való első találkozásakor észrevette azt a szembeszökő idegenkedést, mely ennek arczaán feltűnt, midőn őt oly ridegen fogadta; ez sértette őt.

Az iménti esemény óta ismét néhány hét tűnt el visszahozhatatlanul a semmibe s a Herendi-kastélyban a nyugodt élet rendes kerék végében folyt.

Zoltán gróf magánosan levagolván az erdőben, lövést hall háta megett. A góf megbotránkodással fordítja lovát oda, honnan a lövés hallatszott; biztos volt benne, hogy orvadász talál, mivel kiméletlenül fog elbánni. Azonban nagy bámulat szállotta meg, midőn vélt orvadász helyett Zára Erna bárónéra talált, ki festői vadász öltönyben,

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A szenvedély rabja.

(Elbeszélés.)
irta: R. P. O.
(Folytatás.)

A bűbajos Zára Erna Herendi Zoltán grótot a legnagyobb mértékben izgalomba hozta.

— Nagy ég! mennyi báj, mennyi kellem, minő f-sleges izlés! sóhajta fel magában mialatt arca sajátzerűen fellángolt. E nő felidézte emlékében egész viharos multját, Oh! minő szép is volt akkor az élet, midőn zavartalanul az ilyen varázslóan szép asszony szerelme után esenghetett, minő gyönyörteljes volt a diadal, midőn a csábos szírenek dobogó márványkeblén szerelmi lánckótló égvé, megpihenhetett. Oh! mennyi káj! mennyi kimondhatatlan varázs.

Erna látása mámorító hatásal volt fogékony és könnyen gyuló idegeire. Zoltán érezte magában azt, hogy ha most nőtlen volna, ez asszony birhatásáért képes volna a legőrültebb, a legvakmaróbb dolgokra. Egész lényét kéjes láz fogta el.

Erna távozása után mindenki megkocakázott egy-egy megjegyzést e nőről; csak Zoltán gróf hallgatott: még most is érezni vélte azt a villanyos hatást, mely egész valóján átítkázott, midőn a szomszédnőt a kocsiába segíté s keze azt a gyönyörű gömbölyű kart megérinté.

— Maga a csábítás demonja! — kilátott fel az öreg ur, mosolygó arcaal podegrás lábain felegyenesedve. — igazán hatal-

mas asszony! No fiúk, ugyan vigyázzatok magatokra, hogy ezetek helyén maradjon, mert biz isten ez az asszony még reám is veszélyes tudna lenni! Csak vezessetek, tudom hogy vén fickó vagyok, de azért még bele tudnék melegedni én is.

Eveline elpirult, majd pedig összeszorult szívvel fürkésző tekintete férje vonásait kémlelé. Gyűlölet szállotta meg Erna iránt s eltökélte magában s mindent elkövetni, hogy férje gyakran ne találkoznék ezzel a veszedelmes Circevel.

Zoltán gróf nejjével visszaadván a látogatást, Ernát otthonában még sokkal varázslóbbnak, sokkal csábosabbnak találta.

Szóltanul ült neje mellett, midőn hazafelé kocsiáltak, többször halk sóhaj fakadt kebléből, zavart gondolatok járták keresztül kasul agyát s alig ügyelt ártatlan szép és imádásra méltó neje szavaira, kinek homlokáról a szüzies tisztaság glória-fénye sugárzott. Eveline egy ártatlan szív egész bájával beszélt neki a vidék festői szépségéről, megleg kedélyét megragadta a suttogó lombok zöldjében éneklő madarak dala és teljes oda adással simult férjéhez.

Zoltán azonban érzéketlen volt most e tiszta szív ömlengései iránt. Eveline ez a sende teremtetés, gyermetes kedélyével nem tudta a csábos Erna kezét férje képzeletéből száműzni.

A gróf egész nap zárkózott maradt, Erna is ismét Erna csodás alakja lebegett előtte s kebelében folyton küzdött a vágy: e szédítően szép asszonyt karjába zárhatni, a férji kötélességgel s Eveline iránti szerelem hamvadó tűzével. Másnap az álmatlan éj után halványan és bágyadtan kelt fel.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Valaki, a mi szoboszlói jótékony neogy-

Nem tudjuk: tévedés volt-e az, vagy

Kedves kötelességemnek ismeri választ-

Az estélyi tisztá jövedelme a számadás

Nem mulaszthatja el választmányunk,

A jó érzésű embernek valóban fáj a

Es mily jól esik látni, a segély vétele

Senki sem veheti dicsekedésnek részün-

A tickár.

A szobán levő tudósítást teljes alakjában egy

mint valami regébéli tündérkirálynő, jelent

Ez a nem várt találkozás mindkettőjüket

Tudom, gróf, — szólalt meg Erna

Igazan van asszonyom. Nagy dühvel

E szerint idegen területen va-

Mely felett azonban mindenkor ren-

Mille pardon Uram! de látja, még

Felesleges a meintegetődzés, biztosí-

Ezután a maga és neje sajuálatának

Néhány nappal ezen véletlen találkozás

mint valami regébéli tündérkirálynő, jelent

— Előfizetőinkhez. Az a diszes

— Debreczeni főiskola. A hittanszaki

— Postaügy. Minthogy a Debreczen

itt fogja valahol találni a bárónét, ki szen-

A gróf nem csalódott, csakhamar ráta-

Erna a legcsókosabb jelenség volt;

hosszu uszályu fehér plüsz lovagöltönye a

idomzata körvonala, fején a pompás kis

fehér-fekete tollakkal díszített kalap nagyon

Es Erna bódító mosolya, a legszív

Szellem társalgást folytatva halad-

Szalma szép laka felé; midőn a park vas

Gróf, — mondá ekkor a csókos Erna,

— ha kellemes öre, kisérjen fel lakomba

Annyi ellenállhatlan bájjai s vonzódás

sal mondá ezt a szép szírné, hogy Zoltán

gróf, aki már ugvis teljesen fogva volt a

küldeményeknek átadásával és átvevessel

— Az „István” gözmalom lisztkivi-

— „A Debreczeni Protestáns Lap”

— Név változtatás. Harstein Gábor

— Milyen idő lesz a héten Az időjá-

— A magyar észak keleti vasut ve-

— Táncmulatság. Kellemes mulatság

— Debreczeni főiskola. A hittanszaki

— Kikereszkedés. Csanádi Ede a

boldog, mosolygó arccal kezén fogja mindkét

— Látjátok, minő rossz ma a papa, —

— sokáig hagy magára várni. Máskor mindig

van dolga, különben már itt volna.

Zára Erna felhaladt Zoltán gróf kar-

ján a kastélyba s miután ott kedvenc kis

szalonjában a gróftól helylyel megkínálta,

sietet iltönt cserélni.

A gróf néhány pillanattal eltűnődött,

nehéz vád maragazolá szívét. Oh! de hát

miért is van ő itt. Neje és kedves gyerme-

kei várnak rá! Már kálpja után nyult,

midőn egyszerre ideges és guyós kacagás-

Keresztszülők voltak Dr. Ujfalussy József

— A debreczen h. nánási vasut üzlet-

— Hajdúvármegye és E. M. K. h.

Tagdíjakra alapított egyesületek száz eset-

— Debreczen-hajdunánási vasut. A

— A népkönyha javára újabban ad-

— Debreczeni ingatlanok forgalma

a debreczeni kir. törvényszék telekkönyv

— A debreczeni 1887. januári orszá-

gos vásár következő napokon fog megtartani:

— A dalegyet dalestélye. A kik a

debreczeni dalegyet házasság halgatásán

ditően szép asszony fehér keblének hullám-

— Asszonyom! én imádom őt! — ki-

álta fel Zoltán egészen elrészegülten, a hölgy-

höz közelebb húzóva s szemében kéjes tűz

lobogott.

— Ne olyan gyorsan, kedves grófom.

Tudja meg azt, hogy el vagyok határozva

őnt keményen megleckéztetni, — szólott Erna,

kezével a grófnak, ki közelebb hajolt hozzá,

fekete hajával játszódozva, — már innen-on-

nan félv őta élünk közeli szomszédságban s

ön mindaddig ridegséget és közönyt tanúsít

is tulajdonítható

közönség már p

megöltötte a

hogy az ezután

kisebb éttermet

mészeten csak

dalegyet ezen

minden felszám

csay ur feladat

kar teljes ere

nagyhatással a

darabját, ő meg

batos vezén, lés

rával, hogy mi

kellő beosztása

kimutatta, hogy

letnek a 3 hón

gal szemben. P

hogy 3 hó letel

a dalárdát, ma

installatión 3

héttel ezeltől

temetést is vég

hatjuk mindan

tott. Most a d

rendelkezik. A

